

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul IX.

București, 1929.

No. 11

R A P O R T

asupra primei Adunări Generale anuale a Conferinței Muntenia-Est

Ploești 5—8 Septembrie 1929.

Prima Adunare Generală anuală a Conferinței Muntenia-Est, a avut loc în Ploești, în zilele dela 5—8 Septembrie 1929, în sala Societății Corale „Geselligkeit“ din strada Anastase Panu No. 4.

Seria ședințelor Adunării Generale s'a des-

a mulțumit călduros tuturor fraților delegați ai comunităților cari au răspuns la invitația făcută, cât și tuturor oaspeților; salută cordial pe toți și le urează „bun venit“ la această conferință.

Fr. Făurescu, apoi, a prezentat Adunării pe

Delegații împreună cu frații oaspeți cari au luat parte la Adunarea anuală a Conferinței Muntenia-Est.

chis în ziua de 5 Septembrie, orele 10,30 dimineața de către fr. D. M. Făurescu, Președintele Conferinței Muntenia-Est, cu cântarea: „Lucrarea Doamne este a Ta!“ și rugăciune.

Ca oaspeți dela Conducere am avut pe frații: I. F. Huenergardt din partea Conferinței Generale; Dr. Nussbaum Secretarul Departamentului Medical pe lângă Diviziunea Sud-Europeană; P. Păunescu, D. N. Wall, Ștefan Demetrescu, T. Dresen și N. Dorobăț din partea Uniunii Române; D. Florea din partea Institutului Biblic Diciosânmartin.

Fr. D. M. Făurescu, Președintele Conferinței,

frații reprezentanți ai Conferinței Generale, Diviziunii și Uniunii Române, cari, cu multă dragoste și bunăvoință au venit în mijlocul nostru, cărora — deasemenea — le-a mulțumit și le-a urat „bun venit“.

Ca introducere, fr. Făurescu a citit textul din Apoc. 14, 6. 7. etc. scoțând în evidență că acest text și cel din Ev. Matei 24, 14 constituie baza soliei advente. Cu toată încrederea putem spune azi întregii lumi: „Astăzi, se împlineste Scriptura aceasta în auzul urechilor voastre“. Din toate națiunile pământului se adună un popor râvnitor de lucruri bune, care

păstrează poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Această solie trebuie să-și îndeplinească lucrarea ei în această generație, și să se termine, apoi, cu venirea Domnului. Trăim în timpul forțelor, al iuțelii. Toate aleargă cu viteză uimitoare. Dar, și Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să alege. Repezițiunea predicării Evangheliei, e simbolizată prin îngerul care zboară prin mijlocul cerului cu Evanghelia veșnică în mână. În Scriptură cetim următoarele cuvinte profetice: „Ca ploaia să curgă în vățăturile Mele, ca roua să cadă cuvântul Meu, ca ploaia repede pe verdeață, ca picăturile de ploaie pe iarbă!” „El își trimete poruncile pe pământ, Cuvântul Lui aleargă cu iuțeală mare”. Deut. 32, 2; Ps. 147, 15. Astăzi se împlinesc prezicerile dumnezeiești: „In vremile viitoare, Iacob va prinde rădăcină, Izrail va înflori și va odrăsli, și va umplea lumea cu roadele lui”. Isa. 27, 6. Și nu este departe timpul când se vor împlini și următoarele cuvinte rostite de Domnul: „Și când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul”. Marcu 4, 29. În curând, solia de avertizare va fi terminată și se va auzi glasul cel tare: „Pune secera Ta și seceră, pentru că a venit ceasul să seceri, și secerișul pământului este copț”. Apoc. 14, 14—16. Acum la această conferință, avem fericita ocazie să vedem roadele lucrării lui Dumnezeu și să ne bucurăm. Așa dar, să prețuim și să primim îndemnul ce ni se dă astăzi de către Spiritul Sfânt prin gura Apost. Pavel: „Deaceia, prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintii, sporii totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteheala noastră în Domnul nu este zadarnică”. 1 Cor. 15, 58.

Apoi s'a făcut apelul delegaților comunităților. Cele 49 Comunități din Conferința Muntenia - Est au fost reprezentate prin 124 delegați.

Fratele Făurescu aduce la cunoștință că dela 1 Aprilie anul trecut (1928), de când a fost organizată tânăra noastră Conferință, și până în prezent, Domnul ne-a ajutat să organizăm 14 comunități noi:

1. Medgidia cu 9 membri
2. Călinești cu 14 membri
3. Nicoleşti cu 19 membri
4. Tâmboești cu 40 membri
5. Mănești cu 16 membri
6. Mărginenii de jos cu 16 membri
7. Băneștii cu 12 membri
8. Bărcănești cu 11 membri
9. Cercovna cu 8 membri
10. Popina cu 20 membri
11. Frasinu cu 23 membri
12. Merii-Petchii cu 16 membri
13. Târgușorul Nou cu 14 membri
14. Eliade Rădulescu cu 10 membri.

În total 14 Comunități cu 228 membri care au fost primite cu multă bucurie și cu unanimitate de voturi.

După cetirea numelui fiecărei Comunități s'a dat ocazie fraților lucrători respectivi, să facă, câte un scurt istoric cu privire la fiecare Comunitate în parte, ceea ce a produs multă bucurie.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări ale Adunării Generale, potrivit organizației noastre bisericesti, s'au ales cu unanimitate de voturi, următoarele trei comitete:

1) *Comitet de Hotăriri*, 2) *Comitet de Numiri și* 3) *Comitet de Acreditări*.

Apoi fratele D. M. Făurescu, a prezentat Raportul Statistic de membri, care arată că, Conferința noastră are 49 Comunități cu un număr de 1268 membri.

Fratele R. Pleșea, Cassierul Conferinței, a prezentat Raportul Financiar pe cele 9 luni din anul 1928 și pe primele două trimestre din anul 1929.

Ambele rapoarte au fost propuse pentru discuție de către fratele Președinte și primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de Hotăriri, a propus următoarele hotăriri, cari au fost discutate și primite cu unanimitate de voturi:

1) Conferința Muntenia de Est având prilejul pentru întâia dată să laude și să mărească pe Cel Atotputernic, într'o așa solemnă adunare, făgăduiește o nouă consacrare în viitor, cerând binecuvântarea Domnului.

2) Pentru că atât Onor. Minister al Cultelor și Internelor, cât și Autoritățile locale, au arătat atâta bunăvoință față de străduințele noastre pentru cultivarea Evangheliei în popor, ne simțim fericiți să le exprimăm în această Conferință mulțumirile noastre respectuoase.

3) Cu apropiata venire în mărire a Domnului, sporind și influențele de răscăire, este de absolută trebuință o mai conștiincioasă trăire a Adevărului, și deaceia recomandăm:

- a) Ore regulate de rugăciune;
- b) Studiul personal al Sfințelor Scripturi și a Spiritului Profetic;
- c) Regulata vizitare a adunărilor.

4) Școala, fiind izvorul din care să alimentăm Biserica cu predicatori și colportori bine pregătiți, îndemnăm ca: toți să influențăm și să ajutăm tineretul nostru pentru a vizita Institutul nostru biblic.

5) Dorind să arătăm interes pentru educația tinerilor noștri săraci, hotărîm să ridicăm un dar de bunăvoie în Sabatul dela 7 Septembrie 1929.

6) Colportajul fiind plin de învățăminte și experiențe pentru tineret, îndemnăm tinere-

tul nostru să-și facă o ocupație din această nobilă lucrare creștină.

7) Școala de Sabat, fiind rânduită de Dumnezeu pentru creșterea în credință, recomandăm:

- a) Studiul zilnic al lecțiilor;
- b) Vizitarea la timp a Școlii de Sabat;
- c) Inițierea școlilor pentru copii;
- d) Inițierea școlilor în familiile izolate;
- e) Cultivarea spiritului dărniceii pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu;

8) Comunitatea Domnului este numită „Comunitate luptătoare“. Indemnăm Comunitățile să se organizeze în spiritul instrucțiilor din broșura „Comunitatea ca organizație misionară“.

9) Tineretul nostru fiind împresurat de primejdii cari amenință spiritul, sufletul și corpul lor fraged, recomandăm:

- a) Inițierea cercurilor pentru tineri;
- b) Studiul zilnic după program din „*Straja Dimineții*“ și îndrumările din „*Curierul Misionar*“;
- c) Indrumarea vieții spre idealul înalt al deplinei consacrării prin muncă, economie, simplitate și curățenie spirituală.
- d) Indrumarea tineretului pentru lucrarea de slujire și interesul pentru câmpurile externe.

10) Încheierea lucrării în această generație impune eforturi și în direcția cultivării spiritului de dărnicie. Fiind asigurate mari binecuvântări spirituale și materiale prin împlinirea îndatoririlor noastre în zecimi și în daruri, indemnăm Comunitățile să studieze temele acestea.

Lucrarea misionară cu literatură și în special lucrările periodice, să fie cultivate ajutând la încheierea lucrării Domnului.

Toate aceste hotărâri, după ce au fost discutate și explicate pe larg în fața Adunării, au fost primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de numiri a propus ca slujbași în organizația Conferinței Muntenia - Est pentru anul 1930 pe următorii frați:

Președinte: David M. Făurescu
Secretar și Cassier: Radu C. Pleșea

Comitet: D. M. Făurescu, R. C. Pleșea, Iordan Mihailoff, Toma Dobre, E. Seefried, Tănase Gheorghiiță, și Gheorghe Dumitrescu-Râncezi.

Secretar pentru Departamente: Iordan Mihailoff.

Diriginte Colportori: Dumitru Gheorghiiță.

Comitetul de Acreditări, a propus pentru lucrarea misionară din anul 1930 pe următorii frați:

Predicatori: David M. Făurescu, Ilie I. Gheorghiișor, Grigore Dașoveanu și Toma Dobre.

Recomandat pentru întărirea prin punerea mâinilor ca predicator: Pavel Olteanu.

Predicatori-Ajutori: Nicolae B. Arcaliefsky, Dobre Cristil și Iordan Mihailoff.

Lucrători biblici: Chiriță Doagă, Dumitru Ceaușu, Scarlat D. Popa și Mihael Ganea.

Lucrător biblic interim: Ioan P. Abuseff.

Colportori: Dumitru Gheorghiiță, Ilie Itu, Ioan Popa, Ioan Cosma, Alexandru Angheliescu, Stancu Năluca, Gheorghe Dodu și Ștefan Ianculescu.

Propunerile acestor din urmă două comitete au fost puse la vot și primite în unanimitate.

Sabatul dela 7 Septembrie 1929, a fost o zi măreață și înălțătoare pentru toți cei ce au asistat la serviciul divin. În Școala Sabatului au participat 389 de membri și 95 vizitatori, iar colecta a fost de lei 4918.

În Sabat, după terminarea serviciului divin, fr. I. F. Huenergardt a ținut o însuflețitoare cuvântare, citând textul din Profetul Ieremia cap. 51, 50. Cuvântarea fratelui a produs o mare bucurie în inimile tuturor celor prezenți. Fratele Wall a vorbit de aducerea la îndeplinire a hotărârii cu privire la strângerea unei colecte pentru fondul de educație. S'a trecut la fapte și spre bucuria noastră a tuturor, s'a obținut următorul rezultat:

Colectă în numerar	Lei: 6.591.00
Subscrieri	Lei: 227.300.00

Total Lei: 233.891.00

Bunul Dumnezeu să ajute tuturor celor ce au subscris ca să-și îplinească votul făcut și să verse sumele subscrise în tezaurul Domnului până la 1 Aprilie 1930.

După amiază a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare pentru serviciul de predicator a fratelui Pavel Olteanu, iar Diminecă după amiază a avut loc o producție a Tineretului cu coruri, recitări și dialoguri.

În tot timpul conferinței, toți am simțit cum Dumnezeu prin prezența Spiritului Sfânt a lucrat în inimile noastre și a condus totul în perfectă liniște și ordine.

Fiecare a rămas cu cea mai frumoasă amintire.

Domnul să binecuvinteze pe toți membrii comunităților noastre, și pe toți frații conlucrători din Conferința Muntenia - Est, și să ne ajute nouă tuturor, ca în viitor să ne conscrăm din toată inima lucrării de salvarea sufletelor mai mult ca în orice timp! Amin!

Președinte, D. M. Făurescu.

Secretar, Radu C. Pleșea.

R A P O R T

asupra celei de a patra Adunări Generale a Conferinței Muntenia-Vest.

București 12—15 Septembrie 1929.

Adunarea anuală a Conferinței Muntenia-Vest, ne-a oferit și anul acesta privilegiul ca prin mila lui Dumnezeu să ne vedem strănși din nou în București în sala Tomis, unde cu nouă ani mai înainte a avut loc prima Adunare a Uniunii noastre Române; și aci trebuie să amintim, mulțumind Domnului, că numărul de acum al singurei Conferință Muntenia-Vest, nu a fost mai mic decât atunci la Adunarea Generală a trezei Uniuni; și au fost adunări la cari sala devenise neîncăpătoare.

Toate Comunitățile Conferinței Muntenia-Vest în număr de 61 au fost reprezentate prin 300 delegați.

Seria ședințelor s'a deschis de către fratele Ioan Bauer, Președintele Conferinței Muntenia-Vest, cu Psalmul 113, salutând apoi cu toată iubirea pe fratele Huenergardt din partea Conferinței Generale și Dr. Nussbaum și Charpiot din partea Diviziunii Europene de Sud, cât și pe delegații sosiți din partea Comunităților; aducând mulțumiri pentru bunăvoința cu care au răspuns la apelul făcut. Deasemenea aduce mulțumiri fraților din partea Uniunii: D. N. Wall, P. P. Păunescu, Șt. Demetrescu, O. Fasnacht, N. Dorobăț și D. Florea din partea Institutului Biblic, cari au venit spre a da prețiosul lor ajutor la această Conferință.

Fratele Huenergardt, ca un vechiu cunosător al începutului lucrării noastre aci își arată surprinderea plăcută ce i-a făcut-o progresul lucrării în țara noastră, făcând comparația între numărul membrilor de azi cu cel din anul 1915 când a vizitat pentru ultima dată România.

Prin scurte cuvinte fr. D. N. Wall a arătat că progresul evanghelizării, în ultimul timp ne face dovada că această măreață lucrare merge cu pași repezi spre încheiere.

Apoi s'a făcut apelul delegaților, și s'a procedat la primirea celor 21 Comunități în sânul Conferinței Muntenia-Vest cu un număr de 369 membri, amintindu-se diferite experiențe ale acestor tinere Comunități.

1. Căscioare cu 17 membri
2. Roșiori de Vede cu 9 membri
3. Ciutura cu 14 membri
4. Vârvoru cu 25 membri
5. Piatra cu 29 membri
6. Almaju cu 21 membri
7. Cetățeni cu 7 membri

8. Comitetei cu 13 membri
9. Cioroși cu 14 membri
10. Odobești cu 13 membri
11. Opreșoru cu 16 membri
12. Pârșinari cu 16 membri
13. Rădoști cu 18 membri
14. Șuța-Seacă cu 21 membri
15. București-Noi cu 14 membri
16. Runcu cu 14 membri
17. Petroșani cu 14 membri
18. Câmpu-Lung cu 10 membri
19. Udup cu 15 membri
20. Drața cu 25 membri
21. Crângeni cu 28 membri.

Fr. Bauer, a prezentat Raportul Statistic, asupra situației membrilor și al lucrării în ultimii 4 ani; s'a arătat sporul sufletelor botezate, în număr de 346 numai în prima jumătate a anului curent, aducând slavă lui Dumnezeu pentru acest lucru.

Cassierul Conferinței, fr. T. Coconcea, a prezentat Raportul Financiar din ultimii doi ani, raport care a fost discutat și primit cu unanimitate de voturi.

Secretarul Departamentului, fr. Leon Bălan, a prezentat diverse rapoarte, prin cari a arătat lămurit activitatea în medie a membrilor din Conferința Muntenia-Vest, dând îndemnuri pentru o mai serioasă activitate și mai sinceră dărnicie în ceea ce privește darurile.

Șeful Colportorilor, fr. Ilie Tachici, tot prin rapoarte a arătat celor prezenți lucrarea de colportaj făcută în Conferința Muntenia-Vest, remarcându-se progresul lucrării în ultimii doi ani.

Lecturile biblice, au fost de o însemnătate rară. Fratele Dr. Nussbaum a ținut diferite conferințe referitor la reforma sanitară, accentuând asupra greșelii celei mari ce o face omul în alegerea alimentelor.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor chestiuni s'au ales următoarele comitete:

- 1) *Comitetul de Hotărâri*, 2) *de Acreditări și*
- 3) *de Numiri*, potrivit organizației noastre bisericesti.

Comitetul de Hotărâri, a propus următoarele chestiuni cari au fost discutate și primite în unanimitate de voturi de întreaga adunare după cum urmează:

1. Având în vedere creșterea binecuvântată a lucrării lui Dumnezeu în Conferința noastră, ne simțim îndemnați a mulțumi pentru

această bunului Dumnezeu și a ne hotărî pentru viitor la o și mai deplină consacrare spre a termina lucrarea Sa.

2. Mulțumim Inaltelor Autorități pentru asigurarea libertății legale în general și pentru autorizația actualei Adunări Generale a Conferinței Muntenia-Vest, cu care ocazie rugăm pe bunul Dumnezeu să binecuvinteze Inalta Cărmuire cu o pașnică guvernare.

În semn de mulțumire toată adunarea s'a ridicat în picioare și s'a rostit o rugăciune de către fr. Păunescu. S'a hotărît ca frații: P. Păunescu, Demetrescu și Bălan să mulțumească în scris sau verbal Inaltelor Autorități.

3. În vederea timpului solemn, în care trăim

pentru a susține credințioșia în zecimi și daruri.

Toate aceste hotărîri după ce au fost discutate și explicate în fața adunării, au fost primite prin vot unanim.

Comitetul de Acreditări, a propus următoarele persoane pentru lucrarea misionară în anul 1930:

Predicatori: I. Bauer, A. Darie, C. Florescu, I. Toma, V. Mocanu și Leon Bălan.

Predicatori-ajutori: I. Stănescu, V. Tolan, C. Trașcă, A. Duiică, St. Ștefănescu și D. Paraschiv.

Lucrători biblici: F. Mateescu, I. Mazilu, I. Petrescu și N. Marinescu.

Comitetul de numiri a propus următorii

O parte din frații cari au luat parte la Adunarea Generală a Conferinței Muntenia-Vest; deasemenea și frații: I. F. Huenergardt, Dr. Nussbaum și F. Charpiot.

și pentru a putea fi la înălțimea unor asemenea vremi, recomandăm:

a) Cultivarea vieții de rugăciune în familie, studierea Sfintei Scripturi, scrierile Spiritului Profetic, cărților și revistelor noastre, lucrarea personală pentru salvarea sufletelor, vizitarea regulată a adunărilor și evitarea spiritului lumesc.

4. Iniințarea Școlii de Sabat pentru familii și copii în Comunități și grupe, studierea lecțiilor zilnic, punctualitate în Școala de Sabat și alte adunări.

5. Să se dea mai multă atenție tineretului, să fie sprijinit ca să se poată desvoltă și să se îndemne pe cei ce vor să meargă la Școala Misionară pentru a fi de folos lucrării.

6. Diverse îndemnuri pentru mărirea fondului de Educație și ridicarea colectei pentru acest fond.

7. Apel către membrii Comunităților de a face colportaj cu Revista de Toamnă.

8. Pentru a se ajută câmpurile externe în care avem un misionar român, să se facă sforțări mai stăruitoare în Comunitățile noastre

slujbași în Conferința Muntenia-Vest:

Președinte: Ioan Bauer;

Secretar: Aurelia Munteanu;

Cassier: Th. Coconcea.

Comitetul Conferinței: Ioan Bauer, A. N. Darie, Constantin Florescu, Gheorghe Teodorescu, Ioan Moraru, Ilie Tachici și Leon Bălan.

Comitetul de verificare a cheltuelilor: Ioan Enișteanu, G. Roman și Constantin Borzea.

Secretar de Departamente: Leon Bălan.

Dirigintele Colportorilor: Ilie Tachici.

Propunerea acestor două comitete a fost deasemenea primită prin unanimitate de voturi.

Sâmbătă 14 Septembrie a. c. a fost o zi de mare binecuvântare, în care am simțit pe Dumnezeu mai aproape ca oricând.

La Școala de Sabat au participat 861 membri, 178 vizitatori, copii 111, iar colecta a fost de 11.848 lei.

La serviciul divin de dimineață fratele Huenergardt ne-a servit Cuvântul de viață al lui Dumnezeu din Ioan 20, 21—23, îndemnând la o deplină consacrare a tuturor părinților și

copiilor, și punând în fața tuturor marea întrebare: *Unde ne sunt copiii?*

Ca un răspuns în vederea educației copiilor noștri, Adunarea, într'un adânc devotament a subscris frumoasa sumă de 300.000 lei.

În după amiaza aceleași zile, după o frumoasă demonstrație a tineretului și copiilor noștri, arătând progresul lucrării în toată lumea, fratele D. Florea, din partea Institutului Biblic, a dat rând foștilor școlari să-și arate mulțumirile față de binefăcătoarea influență ce o are Școala asupra tineretului.

Apoi Sabatul s'a încheiat cu o oră de experiențe condusă de fr. Ioan Bauer, când frații conducători și frații delegați și-au exprimat mulțumirea pentru multele binecuvântări primite în timpul acestei conferințe.

Duminecă a avut loc producția Cercului Tinerimii, care prin recitări, coruri și dialoguri a mișcat inimile celor de față.

Seria prelegerilor cu proiecțiuni ținute de frații: Dr. Nüssbaum și Charpiot, s'a terminat Duminecă seara cu Conferința ținută de fratele Huenergardt în fața unei săli arhipline.

S'a simțit în mare măsură puterea lui Dumnezeu în tot timpul cât a durat această binecuvântată Conferință.

Cuvintele de „bun venit“ rostite de Președintele Conferinței au pricinuit multora lacrimi și dorinți după o viață comună ca aceea făgăduită de Domnul în noul Ierusalim.

Președinte: L. Bauer.

Secretar: A. Munteanu.

R A P O R T

asupra primei Adunări Generale a Conferinței Moldova-Sud

Focșani 19—22 Septembrie 1929.

Favorizată de o vreme frumoasă, Adunarea anuală a Conferinței Moldova de Sud a avut loc dela 19—22 Septembrie a. c. în Focșani.

Ca oaspeți am avut pe frații I. F. Huenergardt din partea Conferinței Generale, Dr. J. Nussbaum și F. Charpiot din partea Diviziunii. Uniunea Română a fost reprezentată prin frații: Șt. Demetrescu, P. Păunescu și P. Hermann. Din ținutul Conferinței au fost 20 de Comunități reprezentate prin 105 delegați. Lucrarea administrativă a fost făcută în patru ședințe.

Președintele Conferinței a dat următorul raport: La 1 Ianuarie a. c. Conferința a avut 20 de Comunități cu 811 membri. În cele 3 trimestre ale anului curent au fost primiți 126 membri iar Comunități organizate și primite în Conferință au fost 8. Asemenea raportul financiar al acestui an a fost satisfăcător.

Pentru pregătirea lucrărilor Adunării anuale s'au ales prin unanimitate de voturi următoarele comitete:

Comitetul de Hotăriri: P. Hermann, N. Alexe, V. Zamfir, D. Irod și N. Baston.

Comitetul de Acreditări: I. F. Huenergardt, C. Popescu, Șt. Ouatu, C. Andrieș, Al. Petrescu, C. Cataramă și Gh. Radu.

Comitetul de Numiri: D. N. Wall, Șt. Demetrescu, C. Munteanu, N. Maier, V. Ștefănescu, N. Pahoncea și M. Lefter.

Comitetul de Hotăriri a propus adunării următoarele hotăriri cari au fost discutate și primite cu unanimitate de voturi:

1. Având în vedere binecuvântarea lui Dumnezeu care a păstrat pace în țara noastră și ne-a dat tot felul de daruri corporale și spirituale, ajutând la creșterea noastră în credință și la progresul lucrării ce ne-a încredințat, cu bucurie ne simțim datori să aducem mulțumiri lui Dumnezeu și să-L rugăm spre a ne ajuta să ne consacram Lui din nou pentru o mai mare activitate în viitor. Asemenea aducem mulțumirile noastre Conferinței Generale și Diviziunii pentru concursul moral pe care ni l-a dat mai ales în aceste zile.

2. Luând în considerație că autoritățile din țara noastră înțelegând scopul măreț al lucrării noastre de pregătirea sufletelor pentru mântuire, ne-au dat deplină libertate și în multe cazuri ne-au protejat, le exprimăm mulțumirile noastre cu speranța că în viitor vor stărui toate și mai mult la menținerea legalității.

3. Fiind aproape venirea lui Hristos pentru mântuirea credincioșilor, și simțindu-se necesitatea unei mai mari consacării în serviciul Lui, se propune ca toți membrii să depună mai multă sârguință în lucrare, împlinind cu credincioșie toate poruncile Domnului.

4. Având în vedere că predicarea Evangheliei a ajuns astăzi în toate părțile pământului, și pretutindeni este nevoie de lucrători, se propune ca la actuala adunare anuală să se facă o colecție pentru a ajuta trimeterea primului misionar Român la Madagascar și pentru formarea de alți lucrători în țara noastră.

Comitetul de Acreditări a propus următoarele persoane în lucrarea misionară din Conferință, pentru anul 1930:

Predicatori: C. Popescu, N. Alexe, Șt. Oatu, Al. Petrescu, C. Munteanu.

Predicator-ajutor: R. W. Reinheimer.

Lucrător biblic: A. Panait.

Lucrător-interim: Gh. Luca.

Comitetul de Numiri a propus ca slujbași în Conferință pentru anul 1930 pe următoarele persoane:

Președinte: C. Popescu.

Secretar-Cassier: C. Andrieș.

Comitet: C. Popescu, N. Alexe, C. Munteanu, C. Andrieș, V. Zamfir, N. Baston și N. Pahoncea.

Secretar pentru Misiunea Internă, Școala de Sabat și Tineret: D. Irod.

Diriginte al Colportorilor: V. Zamfir.

Propunerile acestor două comitete au fost deasemenea primite cu unanimitate de voturi.

Adunările au fost vizitate de multe suflete cari au rămas pătrunse de adevărurile Evangheliei; mai ales ziua de Sabat a adus multă binecuvântare.

Școala de Sabat a avut 23 de clase la cari

au participat 304 elevi. Daruri au fost 2.570 lei. Fratele Huenergardt a ținut o predică foarte mișcătoare despre iubirea lui Dumnezeu arătată prin jertfirea lui Hristos pentru mântuirea noastră; și față de această iubire noi suntem datori să luăm parte prin învățătură și ajutoare materiale la lucrarea de predicare a Evangheliei. Deasemenea frații Demetrescu și Păunescu au vorbit despre însemnătatea lucrării ce ni s'a încredințat să o facem pentru mântuirea sufletelor pierdute și au propus să facem o colectă pentru sprijinirea lucrării.

Această propunere prețioasă a fost primită cu însuflețire de către credincioși, cari au contribuit prin daruri imediate și subscrieri în sumă de 114.804 lei.

După amiază a avut loc în mod sărbătorește întărirea prin binecuvântare a fraților Al. Petrescu și C. Munteanu.

Cu inimile pline de recunoștință către Dumnezeu am părăsit Adunarea noastră, cu dorința ca binecuvântarea Lui să rămână și anul viitor în această Conferință.

Președinte: C. Popescu.

Primul misionar în România și primul din România.

Ziua de 26 August 1898, cât și cea de 11 August 1929 sunt pentru solia adventă din țara aceasta zile istorice și de mare însemnătate. Doi misionari deschid o nouă epocă pentru vestirea soliei advente în această parte a lumii, ca dovezi, că Evanghelia cea veșnică se vestește în sensul soliei celor trei îngeri din Apocalips 14, tuturor popoarelor de pe pământ. Ei sunt în acelaș timp semne și documente despre succesul acestei solii.

În ziua de 26 August 1898, adică cu 31 ani în urmă, fr. I. F. Huenergardt a venit din America la Cluj, ca primul misionar. Fr. Huenergardt avea atunci 22 ani. Nu l-a primit nici un frate adventist, căci pe atunci încă nu erau. Erau doar câțiva prieteni de adevăr, însă și aceștia împrăștiați în toată țara. Lucrarea sa se întindea în toată Ungaria, Serbia și întregul Balcan. În anul 1912 aceste țări au fost organizate în așa numita Uniunea Dunăreană, în care fratele Huenergardt a fost primul Președinte. Domnul a binecuvântat lucrarea acestui pionier din Sud-Estul Europei în mod bogat. În anul 1914, la izbucnirea războiului mondial, în Uniunea Dunăreană erau mai mult de 3.000 membri și 60 lucrători misionari.

În ziua de 26 Decembrie 1918 fr. Huener-

Fr. I. F. Huenergardt și fr. C. Tolici împreună cu soțiile lor.

gardt a părăsit câmpul, care-i devenise atât de drag, și după 21 de ani de muncă greă, s'a întors în America. Fratele și sora Huenergardt, și-au câștigat însă aici mulți frați sinceri, cari n'au lăsat să treacă nici o ocazie fără a ruga pe fratele Huenergardt să-i mai viziteze.

În sfârșit, după zece ani de absență, frații noștri au avut ocazie să revadă pe fr. Huenergardt, cu soția sa, în ziua de 7 August când a sosit în Oradea Mare, unde am ținut chiar în seara aceea o adunare. Sigur că în cursul acestor 10 ani lucrarea de aici a înaintat și a crescut foarte mult. Cei mai mulți frați, pe cari îi vedeă fr. Huenergardt în adunări, îi erau noii. Din cei vechi au rămas puțini în comparație cu cei noi veniți. Aceasta de sigur nu l-a întristat. Mare i-a fost bucuria și cu ocazia vizitării fiecărei Comunități în parte, unde am avut adunări mărețe.

În ziua de 11 August am avut în Timișoara o serbare foarte rară și însemnată. A fost serbarea de bun venit pentru fr. Huenergardt, primul misionar, venit din America la noi, și în acelaș timp o serbare de rămas bun pentru familia fratelui Constantin Tolici, primul misionar, care pleacă din România la Madagascar.

Școala Misionară a Uniunii române este cea mai recentă de felul ei în Europa. Ea a trimis dejă un număr frumos de lucrători în câmpul

nostru, și acuma, chiar unul dintre foștii elevi ai acestei școli merge ca misionar în Africa.

Fratele Constantin Tolici a venit în Banat în toamna anului 1924, unde a lucrat la Timișoara ca lucrător biblic, secretar al Departamentelor și în ultimul timp ca predicator. El a fost totdeauna dispus să primească învățături și gata pentru orice lucru. Domnul i-a și dat succes.

Bunul Dumnezeu să folosească pe servii Săi credincioși și pe viitor în lucrarea Sa, binecuvântându-i în măsură bogată și păstrându-i totdeauna sănătoși și voioși!

Timișoara.

P. Hermann.

Iată deci cum astăzi Domnul își îndreaptă glasul către copiii Săi, chemându-i în ținuturi îndepărtate unde să ducă vestea iubirii Sale și a apropiatei venirii a lui Hristos.

Mai mult ca oricând avem nevoie să ne pregătim, și Școala noastră Misionară ne dă ocazia să ne formăm, ca atunci când Domnul va avea nevoie, să ne poată găsi gata pentru a fi adevărații ambasadori ai Săi.

Domnul să ajute fiecăruia tânăr și tânără a-și pune ca țintă a merge la Școală, pentru ca Domnul să poată folosi cât mai mulți dintre noi pentru marca Sa lucrare.

Redacția.

BUN RAMAS!

Motto: „Salvați spre a salvă“.

Adunările ce le-am avut în diferite comunități din țară, înaintea plecării, au fost binecuvântate de Dumnezeu în mod deosebit. Prețutindeni pe unde am fost, atât tinerii cât și bătrânii erau plini de curaj, râvnă, entuziasm pentru lucrarea lui Dumnezeu, atât internă cât și externă.

La plecare din Iași un iubit frate s'a exprimat astfel: „Iubite fr. Tolici, mergi cu Dumnezeu înainte. El te-a chemat la o lucrare măreață, și tot El te va ocroti, îți va da succes în lucrare, și te va binecuvânta în mod bogat. Fii cu zel în lucrarea Domnului, lucrând cât mai este ziua. Eu sunt bătrân, nu mai pot merge peste mări și țări, dar împreună cu cei de aci vom face sfânta lucrare cu tot zelul, aici, în patria noastră. Vom face ceva mai mult: vom da pe fiii și fiicele noastre, cu toată bucuria, când Domnul Isus îi va chema. Vom încuraja, îndemna, entuziasmă pe tineri spre a face lucrarea Domnului și în țara noastră, dar și în Africa, Madagascar, Congo-Belgian, Australia, Camerun, etc., și până la

marginile pământului, după cum ne-a poruncit Hristos“.

Și acuma, doresc să adresez câteva cuvinte către toți membrii Comunităților noastre, bătrâni și tineri, părinți și copii:

Fraților! A sosit timpul ca să împlinim mai bine textele din Romani 12, 1. 2. Vă rog cetiți! Așa sună Sfânta Carte. Azi să ne sacrificăm cu totul pe altarul Domnului, făcând lucrarea la care El ne-a chemat. Frați părinți! Păgânii își aruncă copiii în râul Gange, alții îi sacrifică focului, iar noi ca popor al Domnului, să-i predăm Lui, să facă din ei scule pentru predicarea Evangheliei păcii. Nu ezitați, nu-i rețineți, nu-i opriți!

Vă scriu vouă tinerilor și copiilor că ați biruit pe cel rău. A venit timpul când cu toții în cor să zicem: „Iată-ne Doamne, ai Tăi suntem! Intrebuințează în lucrarea Ta: înțelepciunea noastră, talentele noastre, corpul nostru, vieța noastră, și tot ce ține de noi“.

Mulțumesc în deosebi lui Dumnezeu, și fra-

(Urmare la pag. 162.)

Căștigarea de suflete și păstrarea lor prin „Școala de Sabat“.

„SALVAT PENTRU A SERVI“ este deviza, care ar trebui să și-o reamintească fiecare lucrător în orice departament al lucrării noastre. Departamentul Școlii de Sabat ne învață să servim. El vrea să contribuie ca să se câștige suflete pentru Hristos și apoi cei câștigați să rămână și să crească în credință. La câte suflete putem servi în Școala de Sabat, pentru ca ele să crească în cunoștința adevărului și

astfel să fie întărite? Câte suflete, cari au primit primele lor impresii în clasa vizitatorilor, se bucură astăzi de cunoștința adevărului! Aci, instructorul are o mare datorie și multă ocazie să servească sufletului, în parte, în felurite moduri. Nu numai lucrătorii noștri, dar și membrii cu experiențe ai Comunităților noastre pot să aducă multora, tocmai acel ajutor, de care au și ei nevoie. Inșă a-

T A B L O U
comparativ asupra Școlii de Sabat pe anul 1929.

CONFERINȚA:	Școli de Sabat		Numărul elevilor	Media prezenței	Daruri din 12 Sabate	Daruri din al 13 Sabat
Muntenia de Vest	Trim. I.	58	3023	2387	112.256,05	42.061,50
	Trim. II.	61	3227	3064	132.980	44.435,25
Muntenia de Est	Trim. I.	37	1522	875	51.635,25	16.896,25
	Trim. II.	37	1732	1162	58.325,75	15.456,60
Moldova de Nord	Trim. I.	40	1689	1431	41.694	12.611
	Trim. II.	42	1689	1431	48.492,25	11.480,60
Moldova de Sud	Trim. I.	20	1110	626	21.561	5.789
	Trim. II.	22	1120	779	28.537	9.556,75
Transilvania	Trim. I.	108	2720	2325	62.299	18.514
	Trim. II.	108	2785	2368	61.293,50	18.221,25
Banat	Trim. I.	36	1097	777	24.745	9.986
	Trim. II.	36	1097	574	27.477,75	11.620,50

Notă. — Dacă observăm acest Tablou comparativ, între trimestrul I și al II-lea, vedem binecuvântarea lui Dumnezeu prin creșterea numărului de membri în Școala de Sabat cu aproape 500 de suflete: 11.161 în primul trimestru și 11.650 în al doilea. Uniunea noastră însă a avut 8.826 de membri, ceea ce ne arată că avem aproape 3.000 de suflete cari vin în Școlile noastre pentru a se pregăti.

Lucrătorii noștri, împreună cu presbiterii și în special Diriginții Școlilor de Sabat, pot ajuta acestor suflete îngrijind ca să fie încredințate unor institutori însuflețiți de dorul de a ajuta altor suflete și stăruind în ore de rugăciune speciale în comitet, în Comunitate și pe grupe mici, pentru aceste suflete.

Un creștin salvat, are datoria și răspunderea, de

a mijloci pentru salvarea altor suflete.

În privința darurilor din Școala de Sabat, toate Conferințele au progresat — se exceptează Transilvania, care prezintă o ușoară diferență în minus, poate, din lipsa de rapoarte la timp, fiind Conferința cu cele mai multe Comunități, în care poate, n'au sosit toate rapoartele la timp.

Comitetele însă, și Diriginții Școlii de Sabat cu Secretarii lor să nu uite că au de stăruit pentru atingerea „Țintei“. *Un leu mai mult*, pentru fiecare, va spori simțitor sprijinirea încheierii lucrării și în câmpurile îndepărtate și Domnul va binecuvânta țara noastră cu „ploaia târzie“ a Spiritului Său, și o mare mișcare va grăbi „venirea lui Hristos“.

P. P.

ceasta trebuie să fie o lucrare sufletească! Lecțiunea trebuie să fie discutată între un suflet și altul. Lucrătorii în cele mai multe cazuri, lucrează ca instructori; însă acolo unde servesc ca instructori și membrii Comunităților, ei ar trebui să fie conștienți de mărimea datoriei lor, adică de a putea fi „câștigători de suflete“.

Sufletele, cari îi sunt încredințate în clasă, trebuie îngrijite. Ele sunt câștigate pentru adevăr, au și încheiat legământul cu Dumnezeu prin botez, însă după aceea nu sunt cruțate de lupte, încercări și greutăți. Ele au adeseori nevoie de încurajare, de reînviore și de o îndrumare personală. Fiecare instructor ar trebui să cunoască pe membrii clasei sale în parte; el ar trebui să-i viziteze deseori, pentru a deveni pentru ei în nevoile lor un adevărat ajutor. Iubirea slujitoare a lui Isus, caută să înlăture slăbiciunile, defectele și greșelile oamenilor, pentru a salva și a păstra, ceea ce a fost câștigat. Și cine ar putea să bage mai bine de seamă, dacă lipsește membrul sau a devenit slab, decât instructorul în clasa sa? Prin urmare: Să nu uităm niciodată, că noi suntem chemați, spre a servi altora, pentru a-i câștiga pentru veșnicie! Inșă această datorie înaltă aduce cu sine și o somațiune: Ca noi, să nu pricepem numai cu mintea noastră lecțiunea, ci să simțim chiar în viața noastră personală harul mântuitor al lui Dumnezeu, spre a putea servi astfel altora prin propria noastră experiență.

Cum putem ajuta însă pe cei slabi? În diferite Comunități am găsit, că diaconia n'a fost organizată pe districte, ci pe clase. În fiecare clasă a Școlii de Sabat eră un diacon, care putea să se convingă Sabat după Sabat, din carnetul clasei, sau al diaconiei—cine lipsia; pentru ca, apoi, să servească sufletului respectiv. În alte Comunități am găsit în carnetul instructorului un bilet cu nota: „Astăzi a lipsit pentru a treia oră: ... clasa: ... instructor: ...“ Acest bilet este predat la sfârșitul Școlii de Sabat primului diacon, care regulează apoi lucrul cu ceilalți diaconi. Acestea sunt posibilități, pentru a servi sufletelor slabe, însă, nu practicarea este lucrul cel mai principal, ci spiritul iubirii slujitoare, care ar trebui să se manifeste cu prilejul acestei vizite!

Dacă am vorbit în introducere, despre câștigare de suflete, atunci aș vrea să amintesc și despre darurile Școlii de Sabat. Noi suntem obișnuiți să dăm darurile noastre, însă de sigur ar fi încurajător pentru fiecare dintre noi, dacă am putea vedea, cât de mulți au primit un ajutor prin aceste daruri în câmpurile misionare. Câte suflete au putut auzi în țări în-

depărtate solia mântuirii, ca o urmare a acestei instituțiuni! Să ne aducem aminte deci, de această colaborare pentru câștigare de suflete, mai des decât în trecut? Trebuie observat în acelaș timp, că joacă un mare rol: cum, și în ce spirit, sunt cetite știrile misionare din broșura „Vești misionare“. Dacă instructorii așteaptă cu strângerea darurilor până ce a fost cetit raportul, și dacă se mai rostește un cuvânt cald în privința aceasta, atunci nu numai că darurile nu vor scădea, ci dimpotrivă ele vor crește. Iată deci, cum poate să colaboreze Școala de Sabat, printr'o adevărată îngrijire de suflete și printr'o dărnicie voioasă, la câștigarea și păstrarea de suflete în patrie, cât și în câmpurile misionare îndepărtate!

Depart. Șc. de Sabat.

Bun rămas!

(Urmare dela pag. 161).

ților dela conducere, pentru că mi-a dat ocazie să fac aceste puține vizite, spre a-mi lua rămas bun dela frații mei, înainte de a pleca, și rog să fiu scuzat că din pricina puținului timp ce l-am avut nu am putut vizita pe toți. Și acum rog pe Domnul Dumnezeu să vă binecuvinteze pe toți. Dacă Dumnezeu ne va ajuta, ne vom mai întâlni pe acest pământ, dacă nu, pe noul pământ, la marea de cristal unde nu ne vom mai despărți unii de alții, și nici de Domnul nostru.

La revedere și înainte sus la luptă (Ps. 71, 6); dorindu-vă 1 Tes. 5, 23 și rugându-vă pe toți 1 Tes. 5, 25.

Rămân al D-v. frate și conlucrător
în Christos,

Constantin Tolici și familia

Adresa: C. Tolici Séminaire Adventiste du
Saleve, Collonges-sous-Saleve.

Haute-Savoie France.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9.- Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

București IV.

Programul adunării misionare din luna Noembrie 1929.

Subiect: *SERVICIUL CRESTIN.*

Lumea de astăzi are nevoie de lucrarea bărbaților și femeilor, cari sunt conștienți de lipsa lor proprie. În neasemănata Sa îndurare Domnul a promis să lucreze împreună cu servii Săi. El nu va da ajutor însă unor dușmani. Noi trebuie să fim mai întâiu împăcați cu El, „deoarece gândirea cărnii este vrăjmașă împotriva lui Dumnezeu; pentru că nu se supune legii lui Dumnezeu“. Rom. 8, 7.

„Învățați dela Mine“, zice Maestrul. Hristos este izvorul amabilității, serviabilității și umilinții. Acestea sunt calitățile practice pe cari trebuie să ni le însușim pentru a ne uni cu El în lucrarea Sa. Imprejurul nostru sunt suflete cari pier fiindcă n'au mâncat din pâinea vieții. Cunoștințele omenești nu pot să țină locul unei cunoștinți mai profunde a vieții lui Hristos. O mai bună pricepere a însușirilor, cari caracterizau vieța Sa, este necesară pentru ca noi să putem aduce servicii credincioase. Acest serviciu cere predarea inimilor noastre. „Trebuie să dați totul — inima voastră, voința voastră, serviciul vostru — pentru a putea îndeplini toată voia Sa; și trebuie să luați totul — pe Domnul Hristos în plinătatea Sa de binecuvântări, care este puterea, dreptatea și sprijinul vostru veșnic — pentru ca să aveți puterea de a asculta“.

Iubirea nu se dă pe față decât printr'un serviciu dezinteresat pentru Maestrul și pentru aproapele. El aduce sufletului pace. Cercul activității aceuia care dorește să facă ceva, îi va fi desemnat prin Spiritul Sfânt care locuiește în El și care împarte darurile Sale fiecăruia după voia Sa“. Noi trebuie să ne familiarizăm cu ceea ce ales Dumnezeu pentru noi primind cu bucurie. Dorința cea mai fierbinte a vieții noastre nu va fi numai de a deschide porți noi, însă de a intra cu hotărâre în serviciul iubirii și al credinții, pe cari le cunoaștem dejă. Este bine de a ne aminti la fiecare ocaziune că Dumnezeu are un plan rezervat pentru vieța fiecăruia. Datoria noastră este să acceptăm planul ales de Dumnezeu pentru noi. Dumnezeu știe mai bine ce trebuie de făcut, și partea noastră este de a colabora cu El la realizarea planului Său.

Adevăratul motiv al serviciului lui Isus a fost arătat de El în timpul, cât trăia aici pe pământ. Niciodată El n'a pus margini servi-

ciului Său de iubire. El nu și-a fixat niciodată ore anumite de lucru. Vieța Sa ne oferă exemplul unui serviciu credincios, nobil și dezinteresat. Cea mai fierbinte dorință a vieții Sale a fost de a servi. Numai prin supunerea Sa completă față de voia Tatălui Său, El a devenit capabil să îndeplinească această lucrare. Considerați lucrarea pe care a făcut-o în favoarea copiilor, a ucenicilor Săi, a bolnavilor și a desmoșteniților acestui pământ. El a întins influența Sa binefăcătoare asupra mulțimii care venia să-L asculte, asupra judecătorilor, cari-L acuzau în pretoriu și chiar asupra acelora cari-L înconjurau când a mers încărcat cu crucea pe drumul calvarului. El a consimțit să sufere de moarte crudă din iubire pentru noi. Din lucrarea Sa se desprinde o țință supremă: A salvă suflete. Aceasta a fost preocupățiunea dominantă a vieții Sale. În momentele încercării a adresat cu strigăte și cu lacrimi rugăciunile Lui, Tatălui Său. *Rugăciunea a fost într'adevăr hrana sufletului Său. Vieța Sa este într'adevăr demnă de a fi imitată. „Eu v'am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu“,* acesta este îndemnul Domnului Hristos, care-L adresează bărbaților și femeilor înrolați în rândurile popoului lui Dumnezeu.

Dacă am putea pricepe mărimea jertfei lui Hristos, orice egoism ar dispărea din inimile noastre. Noi nu putem contempla această manifestare a iubirii lui Dumnezeu fără a fi pătrunși de faptul, că noi nu ne aparținem nouă înșine. Un Mastru care a consimțit de bună voie a fi răstignit, pentru ca noi să trăim, trebuie să fie servit într'un spirit dezinteresat. Apoi acelaș devotament, acelaș altruism, aceeaș vieța de sacrificiu trebuie să se manifesteze în vieța membrilor Comunității noastre.

Serviciul aduce cu sine o adevărată bucurie. M. Henry a zis: „Eu privesc bucuria de a câștiga un singur suflet pentru Hristos ca mult mai superioară decât aceea de a dobândi pentru mine munți de aur și de argint“.

În cer este o mare bucurie pentru un singur păcătos, care se pocăște. Să recunoaștem deci, că cel mai înalt ideal al oricărei sfertări personale este de a salvă sufletele. De ar gustă fiecare membru bucuria de a fi conlucrător cu Dumnezeu. De s'ar manifestă între noi o dorință mai intensivă pentru a salvă suflete!

Programul adunării „C. M. V.” din luna Noembrie 1929.

Subiect: RESPECTUL FATĂ DE LUCRURILE LUI DUMNEZEU.

1. Cântare de deschidere.
2. Citirea textelor din Exod 19, 1—6; 16—21.
3. Rugăciune pentru mai mult respect religios.
4. Studiu: Cum trebuie să ne purtăm în casa lui Dumnezeu.
5. Cuvântare: Smerenia.
6. Muzică instrumentală.
7. Meditație: Să respectăm Cuvântul vieții!
8. Răspunsuri.
9. Luați în considerare timp de câteva minute interesele Fondului pentru Camerun.

Notă pentru Diriginte: Acest subiect este foarte necesar pentru fiecare dintre noi. În loc să se ducă o luptă împotriva necuviințioșiei, aceasta devine din ce în ce mai răspândită. De ce nu întreprinde tineretul Comunităților noastre o campanie, cu scopul de a deșteptă din nou respectul pentru lucrurile religioase? Fiecare adevărat creștin va aprecia aceste eforturi.

Un vechiu obicei englez cere ca credinciosul să îngenucheze înaintea serviciului divin. Acest obicei înalță sufletul la lucruri spirituale. Ar fi bine, ca tinerii Comunităților noastre să se reculegă înaintea serviciului divin, plecând capul lor în rugăciune. Să facem deci ca o ținută respectuoasă în timpul serviciului divin să ia locul vorbelor ușurative și lumești, a șoptelilor și oricărui alt obicei rău. Dacă s'ar lua aceste sfaturi la inimă, s'ar putea face mult, pentru ca fiecare să prețuească mai bine lucrurile dumnezeiești.

Studiu: CUM TREBUIE SA NE PURTAM IN CASA LUI DUMNEZEU.

Casa lui Dumnezeu este pentru sufletul umil și credincios poarta cerului. Cântările de laudă, rugăciunea, cuvintele rostite prin reprezentanții lui Hristos: iată mijloacele folosite de Dumnezeu, pentru a pregăti în vederea Comunității de sus, pe membrii cari vor participa la acest cult superior, unde întinat nu va putea intra.

Prin caracterul cel sfânt, imprimat de Dumnezeu Sanctuarului pământesc, putem învăța cum trebuie să considerăm locul, unde Domnul Se întâlnește cu poporul Său. S'a făcut o schimbare regretabilă, însă foarte mare, în obiceiurile popoarelor, cu privire la cult. Obiectele prețioase și sfinte, cari ne unesc cu Dumnezeu pierd din ce în ce mai mult din influența lor asupra spiritelor și inimilor, fiind înjosite la nivelul lucrurilor obișnuite. Sentimentul venerațiunii, care se dovedea altădată pentru Sanctuar, unde aveau loc întâlni-

riile cu Dumnezeu cu ocazia serviciilor publice, tinde să dispară. Și cu toate acestea, în sus Dumnezeu a instituit ordinea, ce există în cult, punându-l mai presus decât orice este de ordin vremelnic.

Casa este sanctuarul familiei; camera, dumbrava sau cel mai retras loc este acela al individului; însă *casa de rugăciune este sanctuarul Comunității*. . . . Nu trebuie să tratăm nimic cu neîngrijire sau nepăsare din ceea ce este sfânt, nimic din ceea ce aparține serviciului divin

Când credincioșii intră în localul adunării, ei trebuie să o facă cu demnitate și să ocupe locurile lor în liniște. . . . Dacă se află în sală un calorifer sau o sobă ei nu trebuie să se grupeze în juru-i, luând o poziție nepăsătoare și neglijență. Nu trebuie îngăduit de a conversa despre lucruri lumești, de a șopti sau de a râde în localul de cult, nici înainte, nici după serviciul divin. *O evlavie plină de râvnă și activă: iată ce trebuie să caracterizeze pe toți aceia, cari se găsesc aici.*

Dacă mai trebuie să așteptăm câteva minute până la deschiderea serviciului, să o facem într'un spirit de adorațiune, meditănd în liniște; să înălțăm inima în rugăciune la Dumnezeu, spre a-L ruga, ca serviciul să fie de folos pentru noi înșine, servind și altor suflete ca un mijloc pentru a le convinge și a le determina la întoarcere. Să ne aducem aminte, că trimișii lui Dumnezeu sunt prezenți. Spiritul nostru atât de schimbător ne face să nu consacram timpul destinat meditațiunii și rugăciunii, astfel încât noi pierdem momente prețioase de comuniune cu Dumnezeu Dacă, intrând în adunare suntem cuprinși de un respect sfânt pentru Domnul, dacă suntem bine pătrunși de gândul, că ne aflăm în prezența Sa, se va găsi o dulce elocință în această liniște. Șoaptele, râsetele și convorbirile, cari ar putea fi nevinovate în orice alt loc, nu trebuie îngăduite în localul adunării. Spiritul trebuie pregătit pentru a ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, ca acesta să ajungă la El fără să fi pierdut din însemnătatea sa, fiind în stare să miște inima. „Mărturi”, Vol. II, pp. 331-333.

Cuvântare: SMERENIA.

Ce este smerenie? Dr. J. M. Clure descrie smerenia ca „sentimentul, care însoțește recunoașterea unei oarecare demnități”. Trebuie să recunoaștem mai întâiu valoarea unui lucru sau a unei persoane înainte de a o putea stimă.

Cuvântul smerenie poate să fie definit și

prin bunătațe, respect profund sau venerațiune. Mai înainte de a fi smerit un om trebuie să arate respect. El trebuie să fie bun și să recunoască valoarea lucrului, pe care vrea să-l venerateze.

Venerațiunea este deci o chestiune a inimii. Ea nu poate să vină din constrângere. Dacă ar fi așa, ea n'ar mai fi venerațiune, ci ar fi un sentiment, amestecat cu frică sau înrudit cu frică.

C. Lamb a zis, că odată, o persoană însemnată istorică intrând în camera, unde se află el cu alte persoane, ei toți s'au sculat ca un singur om în semn de respect. „Inșă“, zicea el, „dacă ar fi intrat Domnul Hristos noi am fi îngenuchiat cu toții“.

Venerațiunea descoperă delicatețea caracterului. Respectul curățeniei, al frumuseții și al bunătații mărturisește despre un spirit nobil. Inseamnă a descoperi omul lăuntric, cugetele și intențiunile inimii, manifestând un respect sincer față de lucrurile sfinte și sfințite, cât și față de reprezentanții Bisericii lui Hristos.

Deobiceiul gândim că o Biserică măreață cu geamuri pictate, cu o arhitectură sublimă, cu figuri înalte și cu un aspect solemn ar fi sinonim cu smerenia. Biserica trebuie să ajute într'adevăr la cultivarea smereniei, inșă aceasta se face prin vieța adevăraților creștini și nu cu ajutorul formelor artistice.

Disparațiia acestei virtuți, care micșorează adevărul și curățenia, este mai periculoasă pentru un popor decât dinamita anarhismului. De altfel aceste bombe nu sunt altceva decât urmarea firească a degenerării respectului față de vieța omenească, față de urmele divine din om și față de însuș Dumnezeu.

7. Meditație: SA RESPECTAM CUVANTUL VIETII.

Sfânta Scriptură! Cartea cărților! Ea nu conține cugetele noastre, nici acele ale teologilor vestiți, ci solia viului Dumnezeu către copiii oamenilor. Desvăluirile istorice, pe cari ni le oferă ea, datează din cea mai îndepărtată antichitate. Profețiile ei, ca tot atâtea puncte de orientare, așezate în cursul veacurilor, se împlinesc în mod literal una după alta.

Sfânta Scriptură ne este dată pentru ca să o studiem și să o prețuim. Și singurul mijloc pentru a învăța să o prețuim este de a o studia. Dacă iubirea pentru Cuvântul lui Dumnezeu nu se naște în inimă, învățăturile Lui nu vor avea o putere transformatoare asupra ei. Numai studiul Cuvântului lui Dumnezeu poate să dea naștere la un adevărat interes și să influențeze vieța fiecăruia în parte. Stu-

diul neglijent și întrerupt al paginilor sfinte din Biblie ne poate desvoltă această iubire.

Sfânta Scriptură trebuie tratată cu îngrijire. Fiecare aluzie referitoare la Biblie trebuie făcută cu respect. Noi putem purtă Biblia deschisă și cu mândrie, cetind din ea pasagii, făcând aluzie la ea cu drag, entuziasm, inșă niciodată într'un spirit de critică. Noi nu putem învăța pe alții să respecte Cartea cea Sfântă fără ca noi să dăm dovadă de o iubire respectuoasă, deschisă și sinceră.

Păziți-vă cu îngrijire de a pronunța un cuvânt nelalocul lui, cu privire la Sfânta Scriptură; aceasta ar putea să distrugă într'o clipă munca mai multor ani. Se povestește istoria unui mare om de stat din Anglia, care a rugat pe vestitul Wedgwood de a-i îngădui să viziteze fabricile acestuia de olărie. Domnul Wedgwood, un creștin, eră însoțit de un tânăr cam de 15 ani.

Vizitatorul eră un necredincios, mândru de scepticismul său. El începu imediat să-și permită expresiuni profane și să facă glume de subiecte sfinte. Tânărul care însoți pe Domnul Wedgwood părea mai întâiu jignit, inșă în curând a fost fascinat de acest scepticism și a răs din toată inima la fiecare batjocură și la fiecare aluziune nerespectuoasă.

După terminarea vizitei fabricilor, domnul Wedgwood, foarte ofensat de cele auzite, dădu drumul tânărului și se pregăti a da o bună lecțiune oaspetului său. El a ales o oală de o culoare superbă și împodobită de un frumos desen. A atras atenția oaspetului câtă grijă și câtă răbdare a fost necesară pentru a execută această capo-d'opera. Gentilomul a întins mâna pentru a o primi, inșă domnul Wedgwood o lăsă să cadă la pământ unde ea se sparse în mii de bucăți.

Supărat, pairul Angliei zise cu nemulțumire: „Eu am vrut această oală să o am în colecția mea. Acuma este imposibil de a reconstrui, ceace a distrus nebăgarea dumitale de seamă!“

„Sunt lucruri mult mai prețioase decât această oală, cari nu mai pot fi refăcute“, răspunse domnul Wedgwood. Dumnevoastră nu puteți înapoiă niciodată tânărului, care ne-a părăsit puțin mai înainte, sentimentul respectului și al credinței simple, pe care ați distrus-o în el prin frazele Dumnevoastră frivole. Timp de ani îndelungați părinții săi au căutat să-l învețe respectul, datorit lucrurilor sfinte, și să-l determine ca el să conducă vieța după principii creștine. Dumnevoastră ați nimicit lucrarea lor în mai puțin de o jumătate oră.

Gentilomul a fost surprins prin aceste cuvinte, inșă a recunoscut răul făcut, exprimându-și regretul de a fi pronunțat cuvinte ușurate.

Cu ce grijă trebuie să ne păzim ca să nu fim nerespectuoși față de Cuvântul lui Dumnezeu! Numai iubirea acestei cărți ne poate păzi de aceasta. Acel care studiază în fiecare zi cugetele lui Dumnezeu cu privire la sine însuși, este ridicat într'un sanctuar, unde nici o influență rea nu-l poate atinge. Numai aici poate găsi el un loc sigur de retragere și puterea de a exersa o bună influență.

8. Răspunsuri.

Ținta acestor răspunsuri este de a provoca la tineri o mai bună pricepere a respectului. Dați tinerilor ocazia să exprime cugetele lor cu privire la acest subiect. Nu-i siliți să răspundă, căci astfel s'ar prelungi adunarea. În-să dați-le ocazia să cultive de bună voie mai mult respect pentru lucrurile religioase și să exerceite în privința aceasta o mai bună influență asupra aceluia cu cari vin în atingere.

Săptămâna patra.

Subiect: NECESITATEA ARDOAREI ȘI A ZELULUI.

1. Cântarea și rugăciunea de deschidere.
2. Cetirea raportului.
3. Repetiția din Straja Dimineții.
4. Studiu biblic: Ardoarea în lucrarea lui Dumnezeu.
5. Schițe biografice din viața Apostolului Pavel, scoțând în evidență zelul său neobosit.
6. Cuvântare: J. Wolff — un om zelos și întreprinzător.
7. Lectură: Râvna și răsplata unei Brahman.
8. Colecta pentru Camerun.
9. Cântarea și rugăciunea de închidere.

Notă pentru Diriginți: Acest program este destinat, să demonstreze tineretului necesitatea ardoarei și a zelului în lucrarea lui Dumnezeu. Noi știm că tinerii noștri sunt doritori de a încheia lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Cu toate acestea este bine să reamintim, că avem nevoie de ardoare și zel în sforțările noastre.

În calitate de Diriginți veți ști că darurile tineretului sunt destinate în acest an pentru Camerun. Orice ajutor, care-l vom putea acorda acestui câmp lipsit va fi foarte mult apreciat și Dumnezeu va binecuvânta tot ce se va face. Când predați banii nu uitați a menționa: Fondul Tineretului pentru Camerun. Se poate ca fixarea unei ținte pentru Cercul Dvs., ar deștepta un interes mai mare pentru aceste fonduri.

Studiu biblic: ARDOAREA ÎN LUCRAREA LUI DUMNEZEU.

1. În ce privință ne-a dat Domnul Hristos un exemplu? Ps. 69, 9.
2. Ce efect poate să aibă zelul nostru asupra altora? 2 Cor. 9, 2.

3. Când trebuie să fim noi plini de râvnă? Gal. 4, 18.
4. De ce trebuie să fim noi zeloși? Tit. 2, 14.
5. Care ar trebui să fie sarcina inimilor noastre? Fapt. 26, 29; Rom. 10, 1.
6. De ce să ne luptăm cu ardoare? Iuda 3.
7. De ce avem noi nevoie astăzi de o ardoare deosebită și cu totul nouă?

Cuvântare: JOSEPH WOLFF — UN OM ZELOS ȘI ÎNTEPRINZĂTOR.

Între cei, cari au proclamat înainte de 1844 a doua venire a Domnului Hristos, se găsea și J. Wolff. El a fost unul dintre acei oameni, cari, înflăcărați fiind de un entuziasm sfânt, au vestit Evanghelia lui Hristos cu un zel de neînving, cu o ardoare și un curaj neobosit.

J. Wolff s'a născut cu mai mult decât o jumătate de secol în urmă în Anglia, din părinți ebrei. Tatăl său a fost rabin. Având un spirit viu și pătrunzător, încă de tânăr el ascultă cu cea mai mare atențiune convorbirile, cari aveau loc la tatăl său, unde se adunau în fiecare zi Ebrei pioși pentru a discuta despre așteptarea poporului lor, despre mărirea lui Mesia ce va veni și despre reînființarea Izraelului.

Fiind numai de unsprezece ani, tânărul Wolff părăsi casa părintească pentru a merge în lume. El voia să învețe, să aleagă singur religiuinea sa și să decidă asupra chemării sale. El merse din loc în loc, studiind cu ardoare și întreprinzându-se prin lecții de limbă ebraică.

Venind sub influența unui învățător catolic, el primi credința romană și câțiva ani mai târziu se duse la Roma, la Colegiul de „Propaganda fide“ (o instituție pentru educare de misionari); căci avea intențiunea de a deveni misionar între poporul său. Însă gândirea sa independentă și felul său de a vorbi liber îl aduseră în curând într'o contradicție directă cu papalitatea. El a fost trimis într'o mănăstire din Elveția, însă n'a trecut mult timp și a fost exclus și din instituțiunea aceasta din aceleași motive. Plecând în Anglia el primi credința protestantă și fu primit în sânul Bisericii Anglicane. El intra în curând în lucrare, căreia îi consacra viața sa.

El a cerut să fie trimis ca misionar între popoarele depe Himalaia, însă cererea sa a fost respinsă. Fără a se lăsa descurajat de această respingere, el a continuat în executarea planurilor sale. „A fost“, zicea el, „dorința mea cea mai fierbinte să fac cunoscut națiunii mele pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Moștenitorul direct al tronului lui David, a cărui împărăție se va întinde dela Apus până la Răsărit de soare.

„Eu am fost încurajat prin exemplul Apostolului Pavel (Rom. 15; 20) pentru a vesti ves-

lea cea îmbucurătoare despre mântuire acolo, unde lumina cea curată a Evangheliei încă n'a strălucit".

Consacrându-se cu totul planului său propus, el a parcurs toate ținuturile sălbatice și necivilizate ale Asiei. În timp de patru ani a vizitat Palestina, Egiptul, Mesopotamia, Persia, Crimeea, Turcia, Turkestanul, Bukharia, Afganistanul, Indistanul, Abisinia, Indiile, Insulele Greciei și încă alte ținuturi.

În timpul îndelungatelor sale călătorii, el a parcurs cele mai sălbatice regiuni, îndurând tot felul de suferinți și fiind expus celor mai mari pericole. Însă iubirea de Dumnezeu locuia în inima sa, și ca Apostolul Pavel el avea o compătimire iubitoare pentru poporul său.

În anul 1839 a scris, „că a traversat în timp de opt ani, ținuturile cele mai barbare, însă niciodată n'a cerut ajutorul unei autorități europene. El a fost bătut, atacat de tâlhari, vândut ca sclav și de trei ori condamnat la moarte, cuprins de febră tifoidă și holeră, și aproape de fiecare febră asiatică.

Odată a fost atacat în Afganistan de tâlhari, și desbrăcat de hainele sale, el însă a îngenuchiat și a zis: „Doamne Isuse, Mântuitorul meu, Tu care ai ascultat și îndeplinit toate rugăciunile mele, ajută-mi în acest moment critic!“ A doua zi a venit pe neașteptate servitorul său cu un cal... și câteva haine.

Wolf raportează încă alte numeroase experiențe, asemănătoare cu acele, cari le fac toți misionarii noștri. Ele arată cum lucrează Dumnezeu cu ei, pentru ca ei să poată duce lumii cunoștința adevărului.

Wolf a avut o încredere nelimitată în Cuvântul lui Dumnezeu. Numai Biblia conducea viața sa. Ea îl inspira și îl îndrumă. Vorbind despre călătoriile sale prin țările păgâne, unde a avut atâtea succese, cât și dezamăgiri, el a remarcat următoarele cu privire la caracterul acestor triburi: „Cât de nefolositoare sunt precauțiunile oamenilor!“ „Nu prin putere sau tărie, ci prin Spiritul Meu zice Domnul“. O, de ar deveni aceasta deviza tuturor misionarilor și tuturor Cercurilor noastre misionare!“... Biblia a fost scutul său. Câteodată el n'avea ca adăpost decât bolta cerească. Ca și Iacob, el se culcă adeseori sub cerul înstelat într-o țară streină, departe de orice amic pământesc. Cuvântul lui Dumnezeu a fost apărătorul său. El îl păstră, când călătoria între arabii cei sălbateci, între Mahomedanii cei fanatici și între sugrumătorii periculoși ai Indiei, sau chiar între tâlharii atât de numeroși din ținuturile pe cari le vizită.

Metodele sale de lucru se apropiau în mai multe privințe foarte mult de ale noastre. El înființă școli, distribuia Biblii, Testamente și

tractate. El dădea învățături din Biblie și câteodată sta toată noaptea pentru a răspunde la întrebările ce i se puneau. El scria scrisori misionare celor umili cât și celor mari. El predică Cuvântul în fața regilor, sultanilor, generalilor, tâlharilor, preoților, ambasadurilor, țăranilor, soldaților și marinarilor. El vestia Evanghelia fie în temple, fie în sinagogi sau în mănăstiri, fie călare sau având picioarele și mâinile legate. El se ruga pentru cei bolnavi și îi vindeca. El atrăgea atențiunea asupra Evangheliei cu ajutorul tablourilor. El scria versete pe fațadele caselor, citând texte din Sfânta Scriptură, cari erau potrivite pentru a converti pe Ebrei. Astfel a predicat Wolf Evanghelia în modul cel mai înțelept și cel mai eficace la timp și nelatimp. El a fost un glas în pustiu, care strigă: „Pregătiți drumul pentru Domnul“, împlinind astfel Cuvântul Domnului scris cu mai multe secole în urmă. Noi aproape nu putem evalua prețul unei asemenea vieți și al unei asemenea lucrări în sarcina cea mare de a avertiza lumea despre nimicirea ei. Astăzi în regiunile unde Wolf a desfășurat o activitate atât de mare, misionarii noștri trebuie să simtă fără îndoială influența vieții sale sfințite.

7. Lectură: RAVNA ȘI RASPLATA UNUI BRAHMAN.

Un Brahman din societatea cea înaltă, cunoscând și învățând să iubească pe Mântuitorul său, a lepădat „firul cel sfânt“, o frânghie împletită în trei, pe care o poartă toți Brahmanii hinduși pentru a arăta înaltul lor rang. Nimeni, afară de un Brahman, n'are voie să poarte această frânghie sfântă. El nu trebuie să se despartă niciodată de ea, numai dacă se scaldă, începând dela vârsta de 12 ani până la ziua morții sale.

Acest tânăr a început să fie îngrijorat din cauza logodnicei sale, care locuia încă într'un cămin hindus împreună cu părinții ei. El era foarte doritor ca și ea să găsească pe Mântuitorul. Cutoatecă logodnica lui era încă preă tânără pentru a părăsi familia ei și a intra într'un cămin nou, el a fost totuși atât de îngrijorat pentru a o aduce sub o influență creștină, încât s'a decis să meargă la socrul său, care locuia într'un sat vecin, pentru ca să-i ceară autorizațiunea de a duce cu el femeia lui.

Însă cum putea el să meargă la socrul său fără a purta frânghia sfântă a Brahmanului?! Socrul său era mândru, bigot și foarte bogat. Dacă ar afla el că viitorul său ginere are vreun interes pentru creștinism, el nu i-ar permite niciodată să-și ia nevasta. După un timp de șovăire el fu învins de ispită și luă din nou

frânghia sa sfântă. El liniștea conștiința sa, zicându-și că aceasta ar fi fost unicul mijloc prin care s'ar fi putut converti soția sa, propunându-și de altfel de a scoate acest simbol păgân imediat după acceptarea rugăminții sale.

Înainte de a pleca el a făcut o vizită misionarului. După ce i-a comunicat starea sa neliniștită, ei s'au rugat împreună cu râvnă. Sculându-se, tânărul creștin luă „frânghia sfântă” de Brahman și o aruncă pe podea, zicând: „Eu voiu merge, încrezându-mă numai în Dumnezeu; El îmi va ajuta. Dacă este voia Sa să aduc pe soția mea, atunci El poate să miște inima socrului meu”.

Rugăciunea sa a fost ascultată. Cutoatecă a rămas mai multe zile într'un cămin hindus, amestecându-se liber între membrii familiei întregi, totuși n'a observat nimeni lipsa funiei sfinte, afară de tânăra sa soție, care fiindu-i frică de a nu supăra pe soțul ei, n'a îndrăsnit să facă vreo observație. Părea într'adevăr că Dumnezeu a orbit toată familia, astfel încât nimeni nu s'ar fi gândit că ar fi părăsit religia Brahmană. Și fără vreo obiecțiune el a plecat împreună cu soția sa. Sub influența unei educațiuni creștine, ea a învățat în scurt timp să iubească pe Mântuitorul ei.

Albul, curat crin.

Trad. A. Văcăreanu.

F. E. Belden.

1. Al - bul, cu - rat crin De Dum - ne - zeu cre - iat, In zori se des
2. Ra - ze de soa - re Ca să to - peas - că, vin, Ză - pa - da și
3. Ploa - ie și ro - uș, Pri - meș - te al - bul crin. I - sus ne în -
4. Crini din noi fa - ce I - sus. da - că vo - im Când ră - ul a -

CHORUS.

chi - de, Sear mer - ge la cul - cat.
ghia - ta, Să creas - că al - bul crin. Ia sea - mal Cri - nul, Ce - Ta - tal la
deam - nă La el (crin) ca să pri - vim.
pa - să La El noi să pri - vim.

cre - iat, Spre a - ta în - vă - ță - tu - ră El ti - e - ți es - te dat.

Anunțăm iubitorilor noștri cetitori, că a apărut cartea

IN UMBRA MARILOR EVENIMENTE VIITOARE.

O carte plină de dovezi că marile evenimente al revenirii Domnului e aproape.

Bogat ilustrată, și executată cu multă îngrijire, ea formează un frumos și prețios volum pentru oricine.

Comenzile se vor adresa: Editura „Cuvântul Evangheliei”, Str. Labirint 116. București IV.

Deasemenea se află sub tipar mult așteptata scriere:

TIMPUL NOSTRU ÎN LUMINA PROFEȚIILOR.

Comoara de învățături din ea, cât și ilustrațiile nenumărate ce le are, o face de dorit pentru oricine.

Comenzile se vor adresa: Editura „Cuvântul Evangheliei”, Str. Labirint 116, București IV.